

høje Thing om, at Repræsentantskabet for Landbygningernes Forsikring begyndte accurat paa samme Maade, som der nu for Byernes Vedkommende begyndes, og jeg vil spørge alle ærede Medlemmer, om der her er Noget, der er saa meget fornøiet med den nuværende Sammensætning af Landbygningernes Repræsentantskab. Idetmindste har jeg af de Forhandlinger, vi have havt i Udvalget, faaet det bestemte Indtryk, at man var alt Andet end tilfreds med dets Sammensætning, og jeg er overbevist om, at det Samme ialfald for en Deel vil blive Tilfældet med Kjøbstadbygningernes Repræsentantskab; thi den ærede Rigsdagsmand maa vel erindre, at, naar han nu gaaer ud fra, at det alene er Forsikringssummerne, som skulle være bestemmende med Hensyn til Antallet og Valget, saa glemmer han, at det kun vil være et reent forbigaaende Stadium; thi ved en fornuftig Indretning af Repræsentantskabet maa det nødvendigvis komme til, at andre Hensyn gjøre sig gjældende, navnlig med Hensyn til de forskjellige Ristcoer, af hvilke der er en stor Mangfoldighed i Kjøbstæderne, og som skulle forvares af Repræsentantskabet, og derfor maae de gjøre deres Stemme gjældende ved Valget. Naar endelig den ærede Rigsdagsmand har accentueret dette, at det dog kun var lidt over Halvdelen af Communalbestyrelserne, som havde udtalt sig imod den hele Foranstaltning, og navnlig mod § 7 i Lovforslaget, saa vil jeg dertil svare, at jeg har Communalbestyrelsernes Udtalelser liggende her, og jeg maa bemærke, at de, som ikke have udtalt sig bestemt imod Sagen, egentlig aldeles Intet have sagt; de have aabenbart slet ikke været inde i Spørgsmaalet; men de, der ere trængte lidt ind i Spørgsmaalet, have seet de Farer, der true Byerne ved den Foranstaltning, som søges truffen, og have derfor nedlagt Protest derimod. Jeg maa paa Byernes Vegne, saaledes som Forholdene nu ere, hævde, at disse Udtalelser ere et rigtigt og sandt Udtryk for Stemningen i Kjøbstadcommunerne, og vil man ikke anerkjende dem som saadanne, veed jeg ikke, hvorfra man da vil faae deslige Udtalelser. Det er jo ikke private Mænd, men Byerne, som der her er Tale om; thi der er ingen Huuseier i Danmark,

som ikke er Interessent i denne Forening, og den Afgjørelse, der træffes med Hensyn til Foreningen, rammer hver enkelt Borger i Kjøbstæderne.

J. N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

J. N. Hansen: Det er hver enkelt Borger i Kjøbstæderne, der bestemmer, af hvem Repræsentantskabet skal bestaae. Den ærede Ordfører vil ikke anerkjende, at vi, som sidde her, ogsaa ere berettigede til at have en Mening om Kjøbstadforhold; han slaar en Streg over Kjøbstædernes Repræsentantskab, idet han holder sig til Communalbestyrelsernes Erklæringer, men for der blev Tale herom, tør jeg sige, at den overveitende Deel af dette Thing ansaar det for rigtigt at gaae den der omhandlede Vej, og dette Fleertal maa dog ogsaa have en Mening, og en berettiget Mening om Kjøbstædernes Interesser. Jeg fremstiller mig ikke her som Forsvarer for noget andet Princip end et saadant, som jeg vil forsvare i ethvert andet Forhold. Jeg vilde tabe mit Fodfæste, som jeg troer, det ærede Medlem vil tabe sit, naar jeg i den ene Sag vilde gaae frem efter Grundsetninger, som vare dem modsatte, efter hvilke jeg vilde gaae frem i en anden Sag; jeg troer netop, at man maa søge sin Stykke i, at man anvender de samme Grundsetninger i ethvert Spørgsmaal, som bliver lagt under vor Afgjørelse, og det er det, jeg gjør her. Jeg troer ikke, at Kjøbstæderne kunne være tjente med, at de opstilles som saadanne Dele af Samfundet, der ikke kunne taale, at der paa dem anvendes de Principer, som anvendes paa alle Andre. — Den ærede Ordfører udtalte sig stærkt imod, at jeg havde gjort en Sammenligning imellem Communalbestyrelsernes Sammensætning, og hvad der er foreslaaet om Repræsentantskabet, men han maa ikke have lagt Mærke til, at jeg netop bekæmpede en saadan Sammenligning; jeg godtzjorde netop, at den ikke passede, og altsaa kan denne Be-